

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2597/2022
16.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милена Стевновић Ђеран, адвокат из ..., против туженог Аеродром „Никола Тесла“ АД Београд, чији је пуномоћник Јована Томић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3479/20 од 18.11.2020. године, у седници одржаној 16.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3479/20 од 18.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 239/15 од 11.05.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење правног претходника туженог – Јавног предузећа Аеродром „Никола Тесла“ а.д Београд, о одређивању запослених који ће обављати послове у привредном друштву „Аеродром пољопривредна оператива“ д.о.о. од 14.06.2005. године, у делу који се односи на тужиоца, као незаконито. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати 99.000,00 динара, а захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка је одбијен.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж1 3479/20 од 18.11.2020. године, одбио као неосновану, жалбу тужиоца и потврдио првостепену пресуду.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужилац због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20), Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Тужбу ради поништаја решења туженог, о распоређивању запослених, тужилац је поднео 14.02.2006. године.

Имајући у виду садржину затражене правне заштите, ради се о парници из радних односа у којима се дозвољеност ревизије цени сагласно члану 441, у вези са чланом 403. ЗПП.

Одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Како се тражена правна заштита не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа, када би ревизија била дозвољена, већ је предмет спора распоређивање запосленог, дозвољеност ревизије се цени према општем режиму допуштености овог ванредног правног лека, сагласно члану 403. став 3. ЗПП, којом одредбом је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

У тужби ради поништаја решења туженог, тужилац није означио вредност предмета спора. У таквој ситуацији, према становишту Врховног касационог суда, вредност предмета спора се утврђује на основу одредбе члана 28. Закона о судским таксама („Службени гласник РС“ бр. 28/94 са изменама и допунама), којом одредбом је, између осталог, предвиђено да када се на основу претходних одредби овог закона не може утврдити вредност предмета спора, као вредност се узима износ од 15.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о спору у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд оценио да је ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић